

Voor de kleuters

NEL VEERMAN

JAN-TJE EN ZIJN BOOT-JE

Klein Jan-tje moest van moe-der
Voor op de bo-ter-ham
Laatst ha-gel-slag gaan ha-len,
Daar hield hij zo-veel van.

„Hier heb je een Rijks-daal-der”
Zei moes, „Houd on-der-weg
Je hand stijf dicht, hoor Jan-tje,
Denk je daar goed om, zeg?”

„Ik weet nog iets veel be-ters”
Zei klei-ne Jan-tje toen,
„Een leeg lu-ci-fer-does-je,
Daar zal ik hem in doen.”

Hij stap-te naar de win-kel,
Hij deed zijn bood-schap vlug
En kwam toen met een zak-je
En geld in 't doos-je te-rug.

Maar on-der-weg, door zag hij
Twee jon-gens bij een sloot.
Ze had-den elk een fij-ne
Wit-te pa-pie-ren boot.

Die lie-ten zij in 't wa-ter
Aan een heel lang stuk touw.
Ze de-den wie zijn sloop-je
Het lang-ste va-ren wou.

208

Dat vond klein Jan-tje prach-tig.
Hij zou wel wil-len, dat
Hij ook zo'n aardig sloop-je
Om mee te va-ren had.

Op-eens dacht hij: Ik weet wat.
Ik weet wat, dat is fijn!
Mijn mooi-e le-ge doos-je
Kan best een boot-je zijn!

„Hé jón-gens,” riep hij: „Hoor es,
Ik doe met jul-lie mee!
Ik heb ook een mooi sloop-je,
Dat gaat ook naar de zee!”

Hij leg-de het in 't wa-ter,
Gaf het een flin-ke stoot.
„Hoera,” riep hij: „daar gaat hij,
Daar vaart mijn mooi-e boot!”

En 't geld Jan in je doos-je?
Moet dat ook va-ren gaan?
O, dom-me, dom-me Jan-tje,
Denk je daar heel niet aan?

Kijk nou, je mooi-e boot-je
Is veel te zwaar, o zeg,
Kijk toch eens Jan, daar zakt het
Al in het wa-ter weg.

De jon-gens rie-pen „Jan-tje,
Je kunt er niets van hoor!”
En Jan-tje met zijn zak-je
Ging er toen gauw van door.

Thuis zei hij te-gen moe-der:
„Zie-zo, daar ben ik weer.”
En moe-der zei: „Leg 't zak-je
Maar in de keu-ken neer.”

„En geef me nu met-een maar
Het geld te-rug, hè jō?”
Toen zei die klei-ne Jan-tje
Al-leen maar heel hard: „O o ol!”

„Wat is er?”... vroeg zijn moe-der
En Jan-tje zei: ... „Mijn boot
Ik was het geld ver-ge-ten...
Nu ligt het in de sloot!”

„Wat zeg je nu toch Jan-tje?
Wat is er met het geld?”
Toen heeft dat dom-me Jan-tje
Al-les aan moes ver-teld!

En moes zei: „Stou-te Jan-tje,
Kijk mij eens heel goed aan!
Je weet toch wel, je mag niet
Bij 't wa-ter spe-len gaan?”

„Je boot-je in het wa-ter
Was in een wip-je weg.
En... als jij er nu zelf eens
was in-ge-val-len zeg???”